

врата; пламень-тъ на свѣштъ-та отеднжжъ се прѣвилъ на внжтрѣ камъ стая-та.

— Татко му попиталъ: на кждѣ духа сега вѣтръ-тъ?

— Петко му отговорилъ: отъ вѣнка на внжтрѣ.

Тогавъ татко му вдигналъ свѣштъ-та горѣ пакъ срешта отворени-тѣ врата, и пламень-тъ отеднжжъ се прѣвилъ на вѣнка, сир. отъ стая-та камъ дворъ-тъ.

— Сега вѣтръ-тъ духа отъ внжтрѣ на вѣнка казалъ Петко, безъ да почака да го попита татко му.

Петковъ татко, откакъ повторилъ оште два пжия тоя опитъ, затворилъ врата-та, отъ която духало силно въ крака-та, турилъ свѣштъ-та на прѣстолъ-тъ и пакъ зелъ да казова:

— Ти сега видѣ, че прѣвъ отворени врата долу духа вѣтръ отъ студений дворъ въ топла-та стая; а горѣ наопаки, отъ топла-та стая камъ дворъ-тъ. Нъ нека истълковаме, зашто става това така. Ти вече си чулъ, че въздухъ-тъ, както и всяко тѣло, отъ студъ се сбира, та става пò-гжстъ и пò-тежъкъ и, наопаки отъ топлина се распушта, та става пò-рѣдъкъ и пò-лекъ. Ти знаешъ оште, че всяко тѣло, което е пò-тежко отъ вода-та, потънова въ нея, а онова, което е пò-леко отъ вода-та, излиза отгорѣ; така става и съ въздухъ-тъ, съ всяка водностъ и съ всякой газъ. Колкото е пò-гжстъ въздухъ-тъ, толкова е пò-тежъкъ и толкова повече се сбива камъ земя-та; колкото е пò-топлъ въздухъ-тъ, толкова повече гледа да се издигне нагорѣ. А тежкий и лекий въздухъ, кога се събержтъ все гледать да дойдать въ равновѣсие, сир. тежкий да захване мѣсто отдолу, а лекий отгорѣ. Ти видѣ това нѣшто сега на опитъ: студений въздухъ влизаше отъ дворъ-тъ въ стая-та отъ долня-та страна на врата-та, а